

[Helen Jørgensen]

SNU, regeringens Sikkerheds- og Nedrustningspolitiske Udvalg, og forsvarsministerens rådgivnings- og analysegruppe.

Og hvad tales der om mand og mand imellem i den arabiske verden? Der tales om, at Øst og Vest vil slutte sig sammen for at bekæmpe islam, at araberne i Første Verdenskrig kæmpede sammen med kristne mod tyrkiske muslimer og blev belønnet med Balfourdeklarationen, der støttede et jødisk hjemland i Palæstina. Der tales om, at arabere i Anden Verdenskrig kæmpede sammen med de kristne mod nazisterne og blev »belønnet« med oprettelsen af den israelske stat.

Denne tale i krogene er vigtig, fordi den viser det had til amerikansk og vestligt overherredømme, der trives i mangan en stolt arabers hjerte – og det er forståeligt set fra hans synspunkt. I horisonten aner jeg en forbindelse til den islamiske fundamentalisme, og der kan bringes yderligere ved til det ulmende bål af had til europæere ved denne aktion. Der har allerede fundet spredning af våbentechnologi og knowhow sted, og der er en fare for, at krudttønden en skønne dag eksploderer i hovedet på os; og det ironiske vil være, at vi selv har solgt alt krudtet til dem. Nej, det er at være for fantasifuld, vil nogle måske mene, men på en dag som denne, hvor vi i fuld alvor skal træffe beslutning om at sende danske soldater ud i noget, der kan betyde, at de mister livet eller bliver lemlæstet, må det være tilladt at gøre sig sine tanker.

I øvrigt mener jeg ikke, at mulighederne for på længere sigt at skabe fred i Bosnien-Herzegovina er udtømt. Sanktionerne kan gøres meget mere effektive. Hvad har FN, EF og NATO f.eks. gjort for at få Grækenland til at forstå alvoren af sanktionerne? Hvorfor opretter man ikke fredszoner garanteret af FN til flygtninge i området? Hvad med at lave et register over personer, som man ved har gjort sig skyldige i brud på Genèvekonventionerne, til senere retsforfølgelse ved en international domstol? Disse andre metoder er ikke udtømt, og jeg spørger mig selv, om ikke den optrappede fredsbevarelse er en for nem løsning.

Jeg skal meddele, at jeg ikke i denne situation kan stemme for at sætte danske soldaters liv på spil. Derfor stemmer jeg imod forslaget.

Køpke Christensen (FP):

Det er jo unægtelig en følelsesladet debat, der føres her i dag, og det kommer vel ikke bag på nogen. Jeg kan ikke undlade at tage ordet som privatist, for som sønderjyde mener jeg, at vi kan tale med om, hvilke dyrekøbte erfaringer Danmarkshistorien har givet os. Netop derfor har det uafbrudt siden 1864 været dansk udenrigspolitik ikke at deltage i krigshandlinger uden for landets grænser. Det har der været bred enighed om både under socialdemokratisk ledede regeringer og sidst, men ikke mindst under borgerlige regeringer.

Dette har *aldrig* været udtryk for, at Danmark har meldt sig ud af internationalt samarbejde. Det har været udtryk for, at stort set alle danske politikere har været enige om, at det tjente den danske befolknings interesser bedst ikke at indgå i krigshandlinger, men alene at deltage i forsvarsalliancer i NATO-samarbejdet for at beskytte vore egne grænser og vore allieredes grænser. Den politik har der været bred enighed om her i landet indtil for få uger siden.

Men i denne sommer har udenrigsministeren trin for trin optrappet sin kampagne for, at Danmark skal kaste 128 års konsekvent udenrigs- og forsvarspolitik over bord. Ministeren havde helst set, som vi alle ved, at beslutningen var blevet truffet i lukkede og fortrolige møder i Udenrigspolitisk Nævn, hvorfra medlemmerne ikke må referere over for offentligheden, hvad der sker.

Nu skal sagen så hastes igennem, som vi ser, her i Folketinget. Skal Folketinget så på en eneste dag eller måske to ændre helt krystalklare politiske principper? Jeg mener ikke, det skal være således. Dette sker endog helt uden en folkelig debat, helt uden at medierne har haft tid til at vurdere konsekvenserne og på trods af alle advarsler fra militære eksperter. Det kan blive en af de mest ulykkelige beslutninger i Danmarkshistorien, der her træffes.

I går udtalte udenrigsministeren til Ritzau, at det er vigtigt, at vi sikrer os, at der er en bred folkelig opbakning omkring det, når Danmark engagerer sig. Hvad har regeringen gjort for at sikre en bred folkelig debat her i landet? Hvad har regeringen gjort for at sikre, at befolkningen er enig? Tror udenrigsministeren, at befolkningen er enig med ham, eller tror han, at befolkningen opfatter ham som en krigsma-
ger?